

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 580/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ћидић, адвокат из ..., против туженог "Крушевацпут" а.д. Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради потраживања из радног односа, решавајући сукоб надлежности Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној дана 04.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ** надлежан Основни суд у Крушевцу.

О б р а з л о ж е њ е

Основни суд у Крушевцу се решењем П1 65/20 од 17.03.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у предмету и одредио да се по правноснажности решења Привредног суда у Краљеву, као стварно надлежном суду.

Поднеском П 248/2020 од 23.10.2020. године, Привредни суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност, па је спис доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. Становиште је Привредног суда у Краљеву да је стварно надлежан за суђење Основни суд у Крушевцу, имајући у виду да је према туженом правноснажно обустављен стечајни поступак.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да је за поступање у конкретном случају стварно и месно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Према стању у спису, тужилац је 14.12.2016. године поднео тужбу Основном суду у Крушевцу ради накнаде мање исплаћене зараде, регреса за коришћење годишњег одмора и трошкова исхране у току рада, против туженог "Крушевацпут" а.д., Крушевац, над којим је решењем Рео 5/2014 од 29.04.2014. године, Привредног суда у Краљеву отворен стечајни поступак, утврђено усвајање измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације од 19.03.2014. године и обустављен стечајни поступак над овим туженим као стечајним дужником.

Чланом 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, и о споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Из наведене законске одредбе произлази да је привредни суд стварно надлежан за суђење у споровима поводом реорганизације, као и за спорове у вези стечаја, осим оних који се односе на утврђење постојања и престанка радног односа покренутих пре отварања стечаја. Међутим, обуставом стечајног поступка по правноснажности решења о Плану реорганизације, стечајни поступак се обуставља. Тада престају све правне последице отварања стечајног поступка, сходно члану 167. став 4. Закона о стечају. Самим тим, престаје и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

С тим у вези, како се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, при чему је предмет спора потраживање новчане накнаде из радног односа, Врховни касациони суд је, на основу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић